

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง “พฤติกรรมการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ภาษาจีนของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา” สรุปผลได้ดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ภาษาจีนของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ด้านความถี่ ระยะเวลา โอกาส วัตถุประสงค์ ความสามารถ ปัญหา การแก้ปัญหา และความสนใจ
2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการอ่านของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ในด้านความถี่ ระยะเวลา โอกาส วัตถุประสงค์ ความสามารถ ปัญหา การแก้ปัญหา และความสนใจ จำแนกตามเพศ และชั้นปี

สรุปผลการวิจัย

1. นิสิตคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มีพฤติกรรมการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ภาษาจีนโดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน เรียงคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านที่นิสิตมีพฤติกรรมในการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์อยู่ในระดับปานกลางมี 6 ด้าน คือ วัตถุประสงค์ การแก้ปัญหา ความสนใจ โอกาส ปัญหา และความสามารถ ด้านที่นิสิตมีพฤติกรรมในการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์อยู่ในระดับน้อยมี 2 ด้าน คือ ระยะเวลา และความถี่
2. นิสิตชายและนิสิตหญิง คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา มีพฤติกรรมการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ภาษาจีนไม่แตกต่างกัน
3. นิสิตชั้นปีที่ 1-4 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา มีพฤติกรรมการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ภาษาจีนด้านความถี่ ด้านการแก้ปัญหา และด้านความสนใจ แตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านระยะเวลา ด้านโอกาส ด้านวัตถุประสงค์ ด้านความสามารถ และด้านปัญหาไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

1. ผลการศึกษาวิจัยพฤติกรรมการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ภาษาจีนของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ปีการศึกษา 2554 พบว่า นิสิตมีพฤติกรรมการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ภาษาจีนโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการที่จะอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ภาษาจีนได้นั้น จำเป็นต้องรู้

ความหมายของตัวอักษรจีนในจำนวนที่มากพอ จึงจะสามารถอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ภาษาจีนเข้าใจได้ แต่การที่ต้องรู้ความหมายของตัวอักษรจีนในปริมาณมากนั้นกลับเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ของผู้เรียนภาษาจีนเป็นภาษาต่างประเทศ (Zhou Xiaobin and Song Yongbo, 2005) และจากผลการวิจัยด้านความสามารถในการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ภาษาจีนนั้น พบว่า นิสิตสามารถอ่านเข้าใจเนื้อหาโดยรวมได้ในระดับปานกลาง แม้ว่าจะไม่รู้ความหมายของตัวอักษรจีนทุกตัวก็ตาม ดังนั้นเมื่อนิสิตอ่านเข้าใจสื่อสิ่งพิมพ์ภาษาจีนในระดับปานกลาง พฤติกรรมที่แสดงออกมาก็จะอยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน เนื่องจากผู้เรียนจะแสดงพฤติกรรมตามความรู้ความสามารถที่มี ดังนั้น ผู้สอนจึงควรจัดการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาความสามารถทางด้านการอ่านให้แก่นิสิต เพราะทักษะการอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญและเป็นประโยชน์ต่อการแสวงหาความรู้ของนิสิตอย่างมาก และทักษะการอ่านยังเป็นทักษะที่จำเป็นต้องใช้มากกว่าทักษะอื่น ๆ โดยเฉพาะสำหรับนิสิตที่เรียนภาษาจีนเป็นภาษาต่างประเทศ นักวิชาการศึกษามีจำนวนต่างเห็นสอดคล้องกันว่า การอ่านในปริมาณที่มากจะช่วยให้ทักษะการอ่านของผู้เรียนพัฒนาขึ้น และหากประสิทธิผลของการอ่านขึ้นอยู่กับคำศัพท์ได้อย่างรวดเร็วและการรู้คำศัพท์จำนวนมากแล้ว ผู้เรียนที่เรียนภาษาที่สองมีทางเลือกในการเรียนเพียงทางเดียวคือ การอ่านหนังสือตามความสนใจในปริมาณมากและหลากหลาย (วิไลรัตน์ ศิริรินทร์, 2550)

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน เรียงคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยพบว่า ด้านที่นิสิตมีพฤติกรรมในการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์อยู่ในระดับปานกลางมี 6 ด้าน คือ วัตถุประสงค์ การแก้ปัญหา ความสนใจ โอกาส ปัญหา และความสามารถ และด้านที่นิสิตมีพฤติกรรมในการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์อยู่ในระดับน้อยมี 2 ด้าน คือ ระยะเวลา และความถี่ ถึงแม้ผลการวิจัยจะพบว่า นิสิตมีพฤติกรรมการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ภาษาจีนในระดับที่ยังไม่เป็นที่น่าพอใจ กล่าวคือ ความถี่ และระยะเวลาในการอ่านที่น้อย จะเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาทักษะทางด้านการอ่านของนิสิต แต่ยังมีสัญญาณที่บ่งบอกว่านิสิตตระหนักถึงความสำคัญของการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ภาษาจีน นั่นคือ ด้านวัตถุประสงค์ นอกจากนิสิตส่วนมากจะมีวัตถุประสงค์ในการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ภาษาจีนเพื่อต้องการเตรียมสอบ และผู้สอนมอบหมายให้อ่านแล้ว นิสิตส่วนมากยังอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ภาษาจีนเพื่อต้องการศึกษาหาความรู้ด้วย ซึ่งการมีลักษณะใฝ่รู้ใฝ่เรียน มีความต้องการที่จะหมั่นศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมนั้น จะช่วยให้นิสิตสามารถพัฒนาทักษะทางด้านภาษาจีนได้อย่างรวดเร็ว ผู้สอนจึงควรจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้นิสิตได้ฝึกอ่านเพื่อพัฒนาทักษะความสามารถในการอ่านที่มีอยู่เดิมให้มากขึ้น การเน้นให้นิสิตมีความกระตือรือร้นในการอ่านเป็นประจำและสม่ำเสมอ จะทำให้นิสิตพัฒนาทักษะการอ่านและสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองจากการอ่าน อันนำไปสู่การเรียนรู้แบบยั่งยืน (ทิตนา แคมมณี, 2551)

ด้านการแก้ปัญหานั้น เมื่อนิสิตไม่เข้าใจเนื้อหาที่อ่านในสื่อสิ่งพิมพ์ภาษาจีน นิสิตส่วนมากเลือกที่จะแก้ปัญหาด้วยการใช้พจนานุกรมช่วยหาความหมาย เห็นได้ว่านิสิตส่วนมากมีความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเอง ผู้สอนจึงควรส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเองของนิสิต โดยสามารถชี้แนะแนวทางในการแก้ปัญหาดังต่าง ๆ ที่นิสิตสามารถแก้ไขได้เองในเบื้องต้น (Zhao Jinming, 2008)

ด้านความสนใจ นิสิตส่วนมากสนใจอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ภาษาจีนประเภทสื่ออิเล็กทรอนิกส์หรืออินเทอร์เน็ต ซึ่งเป็นแนวโน้มที่ดี เนื่องจากปัจจุบันสื่อทางด้านอิเล็กทรอนิกส์หรืออินเทอร์เน็ตมีบทบาทและความสำคัญในแวดวงการศึกษามาก การที่นิสิตมีความสนใจอ่านสื่อประเภทอิเล็กทรอนิกส์หรืออินเทอร์เน็ตนั้น สะท้อนให้เห็นว่า นิสิตชอบเรียนรู้ตามความสนใจ ความต้องการ ตามศักยภาพและความถนัดของตนเอง นอกจากนี้ การเรียนภาษา สภาพแวดล้อมถือเป็นปัจจัยสำคัญ การเรียนภาษาต่างประเทศให้ได้ผลดีจำเป็นต้องมีสภาพแวดล้อมทางภาษาที่ดี ซึ่งในปัจจุบันสภาพแวดล้อมทางภาษาที่ดีไม่ได้ถูกจำกัดเฉพาะแค่ประเทศเจ้าของภาษาเท่านั้น แต่หาก สามารถใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตเป็นสื่อในการสร้างสภาพแวดล้อมทางภาษาได้ ซึ่งจะทำให้การเรียนรู้ขยายวงกว้าง ครอบคลุมไปทั่วโลก ผู้เรียนสามารถแสวงหาความรู้ได้จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ บนอินเทอร์เน็ตด้วยตนเอง การสร้างสภาพแวดล้อมทางภาษาที่ดีจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยให้การเรียนรู้ภาษาก้าวหน้าได้อย่างรวดเร็ว (กนกพร ศรีญาณลักษณ์, 2550)

ด้านโอกาส นิสิตส่วนมากจะมีโอกาสในการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ภาษาจีนเมื่อมีความรู้สึกรักอยากอ่าน เมื่อนิสิตส่วนมากมีพฤติกรรมเช่นนี้ ผู้สอนควรทำให้นิสิตรู้ว่าการอ่านไม่ใช่เรื่องยาก ทำให้นิสิตรู้สึกสนุกกับการอ่าน นิสิตจะได้มีทัศนคติที่ดีกับการอ่านและรู้สึกอยากอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ภาษาจีนเป็นประจำ ดังนั้น การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมพัฒนาการอ่านของนิสิตที่หลากหลาย จะช่วยให้นิสิตมีโอกาที่จะพัฒนาความรู้ความสามารถทางการอ่านได้อย่างรอบด้าน (ทิตนา แหมมณี, 2545)

ด้านปัญหา นิสิตส่วนมากมีปัญหาเรื่องไม่ทำความเข้าใจของคำศัพท์ในสื่อสิ่งพิมพ์ภาษาจีน แสดงว่านิสิตให้ความสำคัญกับการทำความเข้าใจของคำศัพท์มาก แต่การไม่ทำความเข้าใจของคำศัพท์นั้น เป็นปัญหาที่ต้องพบในการเรียนภาษาต่างประเทศทุกภาษา ด้วยเหตุนี้ การไม่ทำความเข้าใจคำศัพท์บางคำจึงไม่ควรเป็นอุปสรรคหรือปัญหาหลักในการอ่านมากเกินไป เนื่องจากการใช้เทคนิคหรือวิธีการคาดเดา ความหมายจากส่วนประกอบตัวอักษรจีน คำศัพท์ และบริบท อาจทำให้นิสิตไม่จำเป็นต้องทำความเข้าใจของตัวอักษรจีนหรือคำศัพท์ทุกคำก็ได้ ซึ่งนิสิตยังคงสามารถอ่านเข้าใจเนื้อหาในสื่อสิ่งพิมพ์ภาษาจีนได้ แม้ว่าในสื่อสิ่งพิมพ์ที่อ่านนั้นจะมีตัวอักษรจีนหรือคำศัพท์ที่ไม่เคยเรียน และไม่มีความหมายมาก่อน (Zhao Jinming, 2008)

ด้านความสามารถ ถ้านิสิตไม่ทำความเข้าใจของคำศัพท์หรือสำนวนที่พบในสื่อสิ่งพิมพ์ภาษาจีน ก็สามารถอ่านเข้าใจเนื้อหาโดยรวมได้ แสดงให้เห็นว่า ระดับคำศัพท์ของนิสิตที่เรียนในแต่ละชั้นปี ถึงแม้จะไม่มากพอที่จะอ่านเข้าใจทุกตัวอักษร เพราะปัญหาที่นิสิตส่วนมากพบในการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ภาษาจีนคือ ไม่ทำความเข้าใจของคำศัพท์ แต่นิสิตส่วนมากยังสามารถอ่านเข้าใจเนื้อหาโดยรวมได้ แต่อาจจะไม่สามารถเข้าใจรายละเอียดของสิ่งที่อ่านได้ครบถ้วน ฉะนั้นผู้สอนจึงควรทำให้นิสิตเห็นความสำคัญและความจำเป็นในการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ภาษาจีนในปริมาณที่มากพอ เพื่อเป็นการเพิ่มระดับคำศัพท์ ความรู้ความเข้าใจของสำนวนภาษาในบริบทต่าง ๆ แก่ตนเอง (Zhou Xiaobin and Song Yongbo, 2005)

ส่วนด้านระยะเวลาและความถี่นั้น นิสิตส่วนมากมีความถี่ในการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ภาษาจีนสัปดาห์ละ 1 ครั้ง ระยะเวลาในการอ่านแต่ละครั้งประมาณ 1 ชั่วโมง ซึ่งถือว่าน้อยมาก การฝึกอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ที่

เป็นภาษาต่างประเทศนั้น จำเป็นต้องฝึกอ่านอยู่เป็นประจำ สม่่าเสมอ ยิ่งอ่านมากยิ่งจะทำให้พัฒนาการทางด้านภาษาดีขึ้น ฉะนั้น ผู้สอนจึงควรมอบหมายงานเพื่อเพิ่มพูนทักษะการอ่านแก่นิสิตให้มากขึ้น เพื่อให้ิสิตมีพัฒนาการทางการอ่านที่ดี (Zhao Jinming, 2008)

2. ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ภาษาจีนของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

2.1 จำแนกตามเพศ พบว่านิสิตมีพฤติกรรมการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ภาษาจีนไม่แตกต่างกัน อาจเนื่องมาจากนิสิตที่เรียนในหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน ประมาณ 87% เป็นเพศหญิง และมีเพียงประมาณ 13% เป็นนิสิตเพศชาย พฤติกรรมการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ภาษาจีนของเพศหญิงและเพศชายจึงมีลักษณะคล้ายคลึงกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของณัฐชา เฉลยทรัพย์ (2554) และโชคชัย เพ็ชรนคร และคณะ (2549) ที่เกี่ยวกับพฤติกรรมการอ่านคือ นิสิตเพศชาย และนิสิตเพศหญิงมีพฤติกรรมการอ่านไม่แตกต่างกัน

ดังนั้น การจัดรูปแบบการเรียนการสอนที่เกี่ยวกับวิชาการอ่าน อาจไม่ต้องคำนึงถึงปัจจัยด้านเพศ เพราะผลจากงานวิจัยที่ได้ในครั้งนี้ รวมทั้งงานวิจัยอื่นต่างสนับสนุนว่าเพศไม่มีผลต่อพฤติกรรมการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ภาษาจีน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อ 1 ที่ว่า “นิสิตคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาที่มีเพศต่างกันมีพฤติกรรมการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ภาษาจีนแตกต่างกัน”

2.2 จำแนกตามชั้นปี พบว่านิสิตมีพฤติกรรมการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ภาษาจีนด้านความถี่ ด้านการแก้ปัญหา และด้านความสนใจแตกต่างกัน

ด้านความถี่ พบว่านิสิตชั้นปีที่ 3 มีพฤติกรรมการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ภาษาจีนด้านความถี่สูงกว่านิสิตชั้นปีที่ 4 และนิสิตชั้นปีที่ 1 อาจเนื่องมาจากแผนการเรียนในหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน ได้จัดรายวิชาที่เน้นการพัฒนาทักษะการอ่านระดับสูง เช่น วิชา 235333 การอ่าน 3 และ 235334 การอ่านหนังสือพิมพ์จีน ในชั้นปีที่ 3 เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและเพิ่มพูนความรู้ความสามารถทางด้านภาษาจีนแก่นิสิตในระดับที่สูงขึ้น ซึ่งการเรียนภาษาจีนในระดับสูง การอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ที่หลากหลายมีความสำคัญมาก เพราะนอกจากจะเป็นการเพิ่มพูนคำศัพท์ สำนวนภาษา โครงสร้างที่ซับซ้อนแล้ว ยังเป็นการปลูกฝังให้นิสิตมีนิสัยรักการอ่าน รู้สึกเพลิดเพลินต่อการแสวงหาความรู้ด้วยวิธีการอ่าน (Zhou Xiaobin and Song Yongbo, 2005) ด้วยเหตุนี้นิสิตชั้นปีที่ 3 จึงมีความถี่ในการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ภาษาจีนมากกว่าชั้นปีอื่น

ด้านการแก้ปัญหา พบว่านิสิตชั้นปีที่ 3 และนิสิตชั้นปีที่ 2 มีพฤติกรรมการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ภาษาจีนด้านการแก้ปัญหามากกว่านิสิตชั้นปีที่ 1 อาจเนื่องมาจากนิสิตชั้นปีที่ 1 มีความรู้ความสามารถทางด้านภาษาจีนน้อยกว่านิสิตชั้นปีอื่น เมื่อพบปัญหาในการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ภาษาจีนจึงแก้ปัญหาได้ไม่ดีเท่ากับนิสิตชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 2 ซึ่งปัญหาที่พบในการอ่านมากที่สุด คือ นิสิตไม่รู้ความหมายของคำศัพท์ และวิธีการแก้ปัญหาที่นิสิตใช้มากที่สุด คือ การเปิดพจนานุกรม แต่ตัวอักษรจีนที่นิสิตชั้นปีที่ 1 ทราบนั้นมีจำนวนไม่มาก ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการเปิดพจนานุกรมเพื่อหาความหมายของคำศัพท์ แต่ปัญหานี้จะลดลงเมื่อนิสิตรู้จักตัวอักษรจีนมากขึ้น ซึ่งถ้ารู้จักและเข้าใจความหมายของตัวอักษร

จีนที่ใช้บ่อยประมาณ 3,500 ตัวอักษร นิสิตจะสามารถอ่านเข้าใจเนื้อหาที่ปรากฏอยู่ในสื่อสิ่งพิมพ์ภาษาจีนต่าง ๆ ได้ เพราะ 3,500 ตัวอักษรจีนที่ใช้บ่อยนี้ครอบคลุมอยู่ในสื่อสิ่งพิมพ์ภาษาจีนต่างๆ มากถึง 99.48% (Zhao Jinming, 2008)

และด้านความสนใจ พบว่านิสิตชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 มีพฤติกรรมการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ภาษาจีนด้านความสนใจสูงกว่านิสิตชั้นปีที่ 1 อาจเนื่องมาจากผลการวิจัยที่พบว่าความถี่ในการอ่านของนิสิตชั้นปีที่ 1 น้อยกว่าชั้นปีอื่น และความสามารถในการแก้ปัญหาของนิสิตชั้นปีที่ 1 เมื่อพบปัญหานั้น ไม่ดีเท่ากับนิสิตชั้นปีอื่นเช่นกัน ประกอบกับแผนการเรียนในหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน ของนิสิตชั้นปีที่ 1 นั้น รายวิชาภาษาจีนที่เรียนจะเน้นการพัฒนาทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนระดับพื้นฐานไปพร้อมกันในระยะแรก ซึ่งยังไม่เริ่มเน้นการพัฒนาทักษะการอ่าน ทางด้านภาษาจีนอย่างเต็มที่ จึงส่งผลให้นิสิตชั้นปีที่ 1 มีความสนใจในการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ภาษาจีนน้อยกว่าชั้นปีอื่น ดังนั้นเพื่อเป็นการส่งเสริมให้นิสิตชั้นปีที่ 1 มีความสนใจในการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ภาษาจีนตั้งแต่เริ่มเรียนภาษาจีนในชั้นปีแรก ผู้สอนจึงควรจัดกิจกรรมเพื่อสร้างความสนใจ และการมีทัศนคติที่ดีต่อการอ่านให้แก่นิสิต ซึ่งถือว่าเป็นการวางรากฐานที่ดีในการนำไปสู่การพัฒนาความสามารถทางด้านการอ่านของนิสิต เมื่อนิสิตเรียนในระดับชั้นที่สูงขึ้น (ทศนา แคมมณี, 2551) ด้วยเหตุนี้ จึงยอมรับสมมุติฐานข้อ 2 ที่ว่า “นิสิตคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาที่มีชั้นปีต่างกันมีพฤติกรรมการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ภาษาจีนแตกต่างกัน”

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. จากการวิจัยพฤติกรรมการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ภาษาจีนของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ปีการศึกษา 2554 พบว่า นิสิตมีพฤติกรรมการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ภาษาจีนในระดับปานกลาง ซึ่งการมีพฤติกรรมการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ภาษาจีนในระดับปานกลางนั้น คงไม่เป็นผลดีกับการเรียนภาษาจีนเป็นภาษาต่างประเทศของนิสิตในระดับอุดมศึกษาเท่าที่ควร ดังนั้น ผู้สอนจึงควรจัดกิจกรรมในการส่งเสริมให้นิสิตมีพฤติกรรมการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ภาษาจีนให้มากขึ้น เพื่อเป็นการเพิ่มพูนทักษะ การเรียนรู้คำศัพท์ สำนวนภาษา และการพัฒนาความสามารถทางด้านภาษาจีนของผู้เรียนจากการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ภาษาจีน

2. นิสิตมีพฤติกรรมการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ภาษาจีนด้านระยะเวลาและความถี่ในระดับน้อย แสดงว่า นิสิตยังให้ความสำคัญกับการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ภาษาจีนไม่มากพอ หรืออาจเนื่องมาจากความรู้ความสามารถในการทำความเข้าใจเนื้อหาของสื่อสิ่งพิมพ์ภาษาจีนนั้นยังไม่ดีเท่าที่ควร ผู้สอนจึงควรมอบหมายงานหรือกิจกรรมที่เกี่ยวกับการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ภาษาจีนที่หลากหลายให้แก่นิสิต เพื่อให้ให้นิสิตมีระยะเวลาและความถี่ในการอ่านมากขึ้น อาทิเช่น การอ่านหนังสือนอกเวลา โดยมอบหมายให้อ่านเพิ่มเติมจากบทเรียนในระหว่างภาคเรียน พร้อมทั้งทำการทดสอบความรู้ความเข้าใจจากการอ่านหนังสือนอกเวลาในช่วงปลายภาคเรียน และเก็บเป็นคะแนนส่วนหนึ่งในรายวิชานั้น ๆ ซึ่งจะทำให้ให้นิสิตให้ความสำคัญ

สนใจ และมีความตั้งใจในการทำความเข้าใจกับสิ่งที่อ่านมากขึ้น อันเป็นแนวทางหนึ่งในการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาจีนของนิสิต

3. ปัญหาในการอ่านเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ภาษาจีนด้านอื่น ๆ เช่น หากนิสิตมีปัญหาเกี่ยวกับการไม่รู้คำศัพท์อันส่งผลต่อการทำความเข้าใจในสื่อสิ่งพิมพ์ที่อ่าน อาจจะทำให้นิสิตรู้สึกท้อแท้ ไม่สนุกกับการอ่าน ซึ่งอาจมีผลต่อความสนใจในการอ่านของนิสิตด้วย ด้วยเหตุนี้ ผู้สอนนอกจากจะกระตุ้นและส่งเสริมนิสิตให้มีความสุขกับการอ่านแล้ว ยังควรเสนอแนะแนวทางในการแก้ปัญหาให้แก่นิสิต เพื่อให้นิสิตสามารถแก้ปัญหาด้วยตนเองได้ และมีทัศนคติที่ดีต่อการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ภาษาจีน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการสอนภาษาจีนของอาจารย์กับพฤติกรรมการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ภาษาจีนของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
2. ควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนกับพฤติกรรมการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ภาษาจีนของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
3. การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเฉพาะนิสิตคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาเท่านั้น ควรศึกษาพฤติกรรมการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ภาษาจีนของนิสิตมหาวิทยาลัยอื่นด้วย เพื่อนำผลการวิจัยที่ได้มาเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในระดับอุดมศึกษาต่อไป